

[Steen Folke]

almindeligt forbrug i stedet for at blive investeret. Disse værdistigninger har været meget betydelige for de større landbrug og har skabt store arbejdsfri gevinster. Dette giver et voldsomt finansieringsproblem for næste generation, et betydeligt kapitalbehov og beskedne indtjeningsmuligheder. Dette understreges af, at knap halvdelen af selvstændige landmænd i Danmark er over 50 år; et forhold, der i sig selv trækker i retning af mindre arbejfskraftkrævende og mere kapitalkrævende, ekstensive brugsformer.

Det andet spørgsmål, jeg lige vil nævne, er forholdet mellem animalsk og vegetabilsk produktion. Landbrug med overvejende animalsk produktion udgør godt 50 pct. af de mindre brug i Danmark, det vil sige, at den begunstiggelse af den vegetabiliske produktion, specielt kornavlén, som EF-ordningerne lægger op til, fører til en forstærkelse af den ekstensive drift, i en situation hvor alle taler om nødvendigheden af en mere intensiv drift og avanceret forædling. Det er med andre ord et alvorligt problem, at EF er med til at føre til en tendens i den modsatte retning.

Gennem fastholdelsen af den såkaldte medansvarsafgift, gennem et bekosteligt dumpingsalg af smørlagre og ved forskellige andre foranstaltninger er EF medansvarlig for strukturrendringer til skade for den animalske produktion, en produktion, som kunne sætte flere mennesker i arbejde ikke blot i landbruget, men også i de forarbejdende industrier. Det er et forhold, som også landbrugets egne talsmænd slår til lyd for, samtidig med at de ved indlemmelsen i EF har besværliggjort netop denne løsning. Jo, det er klart, at der er modsætninger inden for dansk landbrug.

Vi ser gennem EF, at det er i overensstemmelse med de kortsigtede interesser hos de store landbrug, at der direkte og indirekte gives økonomiske begunstigelser for den vegetabiliske produktion, og først og fremmest kornavlén, på bekostning af den animalske, og hele dette forhold er der ikke på nogen måde røkket ved under de nylig afsluttede landbrugsforhandlinger.

Om disse forhandlinger i øvrigt vil jeg kun sige, at der efter VS' opfattelse slet ikke skulle have været nogen prisstigninger; specielt finder vi det ganske urimeligt med stigning på mælkepriserne. Det er i forvejen sådan, at

ca. en fjerdedel af EFs samlede budget går til opkøb af mælke- og mejeriprodukter.

Yderligere vil jeg som det eneste i øvrigt kritisere, at der ikke er opnået noget som helst i retning af afvikling af de monetære udligningsbeløb. I efteråret var de danske ministre nok så kry: jeg husker tydeligt den måde, K. B. Andersen præsenterede den danske linje på, denne sammenkædning mellem den danske tilslutning til den fælles moms og egne indtægter i EF og så et krav om, at der nu skulle vedtages en køreplan for afvikling af de monetære udligningsbeløb. Man spillede med musklerne endnu i december måned, så vidt jeg husker, men resultatet af det hele blev jo, at landbrugsministeren nu vender tilbage og kan meddele, at man intet har opnået på denne front. Alle snakker om det store problem, som det er; alle er enige i, at det er en forvridende, kunstig, skadelig ordning, der er bygget op, og som bliver værre og værre år for år. Alligevel må vi konstatere nu ved forhandlingernes afslutning, at der intet blev opnået i retning af en forpligtelse til afvikling af de monetære udligningsbeløb, endsige nogen køreplan for det. Jeg synes, det er nok så betegnende, at det er gået sådan. Det siger en hel del om, hvordan beslutningerne reelt bliver truffet i EF, og hvem det er, der har fat i den lange ende, når der f. eks. er interessermodsatninger mellem på den ene side et lille land som Danmark og på den anden side lande som England og Vesttyskland, der er to af de lande, som hver på deres måde har fordel af disse monetære udligningsbeløbsordninger, i hvert fald for visse befolkningsgrupper.

Men det afgørende i hele sagen er på ingen måde de netop overståede forhandlinger eller, for slet ikke at tale om det, den danske ministers indsats ved disse forhandlinger. Det afgørende er, at disse forhandlinger foregår inden for rammerne af et forrykt system, hvis konsekvenser i øvrigt er trukket meget godt op i SFs forslag om motiveret dagsorden. Den kan vi således stemme for.

Landbrugsministeren (Poul Dalsager):

Det er fra visse sider blevet sagt, at jeg ikke sagde så forfærdelig meget i besvarelsen af forespørgslen, og jeg tror, det var hr. Bjørn Poulsen, der sagde, at landbrugsministeren er en mand af få ord. Det kan man